

Cazul de otravire Lafarge: cine au fost Charles Lafarge si Marie Fortunee Capelle

Titlul acestei "afaceri" nu este imprumutat din romanele politiste, asa cum ar parea la prima vedere. Ea a trezit o mare valva cu multi ani in urma, in publicatiile vremii. Este vorba de afacerea Lafarge care a prilejuit consacrarea definitiva a toxicologiei si a lui Orfila. Dar sa reconstituim evenimentele, pornind de la diverse surse ale vremii si descrierile unor autori contemporani asupra acestei intamplari.

Charles Lafarge Ãra un barbat "bine facut", in varsta de aproape 30 de ani, fiul unui turnator caruia ii semana si care isi instalase furnalele in ruinele unei vechi manastiri parasite. Turnatorul isi condusesese cu pricepere atelierul, ajungand sa dispuna de o oarecare indestulare. Dupa moartea tatalui, fiul acestuia, Charles Lafarge, s-a casatorit cu fiica unui om imbogatit, un oarecare M. de Beauford : el isi facuse planul de a folosi dota sotiei sale pentru a mari topitoria ; dar planurile sale fura intrerupte datorita decesului neasteptat al acesteia.

inca de la inceputul anului 1839 furnalele sale nu mai scoteau fum pe cos iar Lafarge era in permanenta asaltat de creditori. Convins ca doar o casatorie cu o femeie bogata l-ar putea scoate din situatia nenorocita in care se gasea, apela la serviciile unui birou matrimonial din Paris, pentru a-i recomanda o persoana care sa raspunda la dorintele si proiectele sale. Cum este obiceiul in asemenea cazuri, el s-a prezentat intr-o lumina care nu corespurdea realitatii : s-a clat drept un mare industrias si proprietar al unui castel. in august 1839, Lafarge intra in relatii cu tutorii unei tinere fete, in varsta de 24 ani, Marie Capelle.

Marie FortunÃ©e Capelle era fiica unui colonel, vechi ofiter in armata lui Napoleon, om tot atat de lipsit de mijloace materiale pe cat era de orgolios. La moartea parintilor sai, Marie a fost incredintata unor tutori, burghezi parizieni relativ indestulati, care, pentru a-i asigura educatia, s-au adresat celor mai bune scoli din capitala Frantei, unde tanara fata innoda legaturi cu domnisoare din inalta societate. Dominata de un orgoliu maladiv, mostenit fara indoiala de la tatal sau, ea incepu sa-si "confectioneze" un trecut aristocratic, care sa-i permita sa se situeze in acelasi rang cu colegele sale.

Studiile o data terminate, tanara se cufunda si mai adanc in aceasta lume reusind sa-si insele anturajul pe care il frecventa, si ajungand pana la sfarsit sa creada si ea in visele ei de aristocrata. Cum Marie nu era nici atal de bogata si nici suficient de frumoasa pentru a face o partida stralucita, ea privea cu invidie si plina de amaraciune cum colegele sale, fiice de aristocrati, se casatoreau cu pretendenti bogati si locuiau in castele.

Putin inainte de vizita lui Charles Lafarge, Marie a fost invitata uneia din vechile sale colege, vicontesa de Leautaud, sa-si petreaca o vreme la una din proprietatile sale. in cursul acestei sederi, vicontesa a constatat disparitia bijuteriilor ei. seful sigurantei, Allard, incunostiintat de sot,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

proceda neintarziat la o ancheta si ajunse la concluzia ca doar Marie Capelle putea fi autoarea acestui furt. Acuzatia i se paru vicontelui atat de neverosimila, incat isi retrase plangerea, impiedica pe Allard sa aresteze pe tanara sa invitata si o lasa sa se reintoarca la Paris. Aici, Marie fu incunostiintata ca o astepta un pretendent bogat.

La prima intrevvedere, Charles Lafarge i se paru banal daca nu chiar respingator. Totusi, faptul ca el posedea un castel, a reusit sa-i schimbe imediat cursul sentimentelor. Fara cea mai mica ezitare isi dadu consimtamentul la casatorie si, in scurt timp, tanara pereche insotita de servitoarea Mariei, Clementine, parasii Parisul cu destinatia la castelul mult visat. Pe drum, pana la sosirea la Glandier, Marie nu inceta sa viseze, fericita, la castelul care o astepta si isi imagina bucuria de a-si putea primi cu fast, la randul ei, fostele colege.

Ajunsă la Glandier, deziluzia a fost mare : tinutul nu era decat o vale dezolanta, iar strazile orasului erau murdare si cu case saracacioase ; in locul castelului mult visat se afla o manastire parasita, trista, sumbra, igrasioasa, plina de sobolani care nu se stiau sa se plimbe prin incaperi si coridoare chiar in timpul zilei.

Familia lui Charles, lipsita de orice cultura si educatie, privea pe noua venita cu neincredere, fapt care determina ca tanara casatorita sa-si sporeasca dezgustul. In prima noapte, Marie se inchise in camera sa cu Clémentine si ii scrise o scrisoare lunga sotului ei, implorandu-l sa o lase sa plece ; daca el refuza, conchidea ea, isi va pune capat zilelor luand o doza de arsen pe care o avea in permanenta asupra ei. Aceasta scrisoare, rezultatul tragic al confruntarii viselor cu realitatea, era un strigat de disperare. Abia dupa bateva zile a reusit Marie sa se calmeze nutin. Lafarge, asaltat de creditorii, era capabil de orice Sacrificiu, in afara de unul singur : s-o lase sa plece. O asigura de intentia sa de a renunta la drepturile de sot, ii promise ca va aranja casa, comanda un cal pentru calarie si angaja noi servitori.